

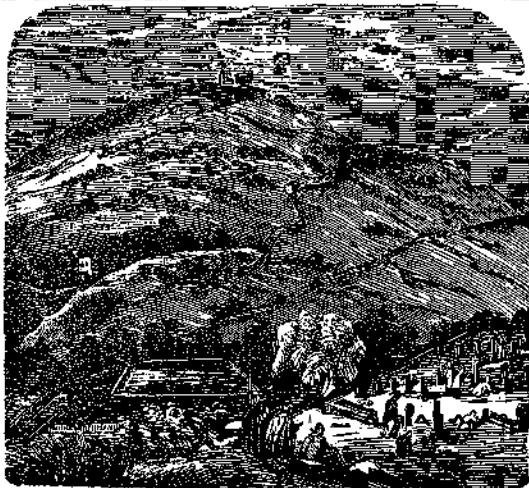

«των τοιούτων είναι η βασιλεία των ουρανών.»

ΕΙΣ
ΑΡΙΘ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1873.

Τιμή έκδοσις, Ἀθηνῶν λ. 50
 " " Ἐπαρχιῶν " 60
 " " Γουρζίε εφ. 1,00

ΤΟ ΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΛΑΙΩΝ.

Τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κεῖται πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ χωρίζεται ἀπ' αὐτῆς διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Ἰωσαφάτ, διὰ τῆς ὁποίας ῥέει ὁ χεῖμαρρος τῶν Κέδρων διαιρεῖται δὲ εἰς 4 κορυφὰς καὶ εἶναι 2,500 πόδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς Μεσογείου θαλάσσης. Ἡ μία τούτων ὀνομάζεται Γαλιλαία, διότι ἐσφαλμένως ὑποτίθεται ὅτι τῶν κατοίκων, ὅτι ἐκεῖ ὁ ἄγγελος ἐστάθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ. "Ἄνδρες Γαλιλαῖοι" ἢ ἄλλη τῆς Ἀναλήψεως ἢ τρίτη τῶν Προφητιῶν, ἐνεκχ περιέργου τινὸς κατακόμβης ὀνομαζομένης τῶν Προφητιῶν καὶ ἡ τετάρτη Ὅρος τοῦ Παρορτισμοῦ, διότι ἐπ' αὐτοῦ ὑποτίθεται, ὅτι ἐτελεῖτο ἡ λατρεία τοῦ εἰδώλου τοῦ Σολομῶντος.

Τὸ νεκροταφεῖον τῶν Ἰουδαίων κεῖται ἐπὶ τῆς κωρυφείας τῆς ἀντικρῆς τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τινες τῶν ἐκεῖ τάφων ὀνομάζονται τοῦ Ζαχαρίας Ἰωνᾶ, Ἰωσαφάτ, ἰδίως ὅμως ὁ τοῦ Ἀβεσσαλώμ.

Τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἦτο περίφημον εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, διότι ἐπ' αὐτοῦ ἀνυπόδητος καὶ ἀσκεπῆς τὴν κεφαλὴν ἀνήλθεν ὁ Δαβὶδ φεύγων ἀπὸ τῆς συνωμοσίας τοῦ Ἀβεσσαλώμ— καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ Σολομῶν φκοδόμησε παλάτιον διὰ τὰς παλακίδας του κλ.

Ἐτι περιεργότερον ἐστάθη ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ, διότι ἐκεῖ διενουκτέρευσε παλλάκις ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, μὴ ἔχων οἰκίαν ἰδίαν ἐν Ἱερουσαλήμ— διότι ἀπ' αὐτοῦ κατέβη καὶ εἰσῆλθεν ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ συνοδευόμενος ὅσοι τοῦ πλήθους, κρίζοντος, ὡσανα, ἐν τοῖς ὕψις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ— διότι ἐπ' αὐτοῦ καθήμενος προεῖπε τὴν παντελῆ καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλήμ.—διότι εἰς τὸν κῆπον τῆς Γεθοσημανῆ, ὅστις ἦτο παρὰ τοὺς πρόποδας αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τοιαύτην μυστηριώδη ἀγωνίαν, ὥστε εὐ ἰδρῶς αὐτοῦ ἔρρεεν ὡσεὶ σταγόνας αἵματος." Ἐνταῦθα παρεδόθη διὰ φιλήματος ὅσοι τοῦ Ἰούδα καὶ ἐγκατελείφθη ὅσοι δλων τῶν μαθητῶν του. —Ἐνταῦθεν τέλος ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἐνώπιον τῶν ἐκπεπληγμένων μαθητῶν του καὶ ἐπ' αὐτοῦ θέλουσιν σταθῆ οἱ πόδες του, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ παρουσίᾳ.

ΚΕΔΡΟΣ.

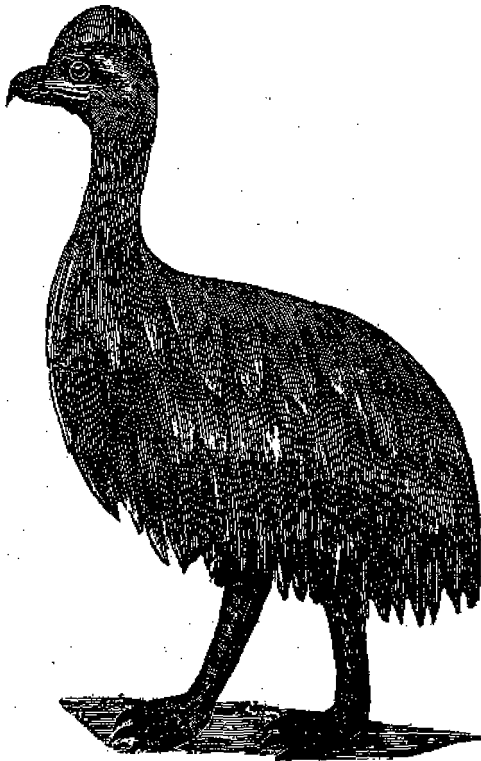
Ἡ κέδρος εἶναι δένδρον ἀνήκον εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν κυπαρισσοειδῶν — ἀλλὰ τὰ φύλλα της εἶναι λεπτοφυέστερα καὶ σκότεινότερου πρασίνου χρώματος.

Ἡ κέδρος ἀναφέρεται πολλαχοῦ τῆς Γραφῆς διὰ τὸ ἀειθαλὲς καὶ διαρκὲς αὐτῆς, καὶ διὰ τὴν σκληρότητα καὶ καλὴν ποιότητα τοῦ ξύλου της. Τὰ διὰ τὸν Ναὸν καὶ τὸ παλάτιον τοῦ Σολομῶντος ἐβλα ἦσαν ἐκ κέδρου. Ἐκ κέδρου κατεσκευάζον καὶ τὰ ξύλινα ἐξοσ

να ἢ εἰδωλά των οἱ Ἑθνικοὶ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, διὰν περιέπιπτον εἰς εἰδωλοκατερίαν.

Τὸ Λιβάνιον ὄρος τὸ πάλαι ἤτο περιφρημον καὶ διὰ τὰς κέδρους του—δάση μεγάλα τῶν δένδρων τούτων ἐκάλυπτον αὐτό. Ἦδη ἄνω μόνον 300 περίπου εδρέσκονται ἐπὶ τοῦ ὄρους τούτου, πινά των ὁποιῶν ἔχουσι 40 ποδῶν περιφέρειαν.

Ἡ κέδρος ἀγαπᾷ τὸ ψῆχος, ὅθεν καὶ φύεται ἐπὶ τῶν χιονοσκεπῶν τοῦ ὄρους μερῶν· εἶναι δ' ὡς ἡ κωπάρισσος ὄρθια, ἀλλ' οἱ κλάδοι της μακρότεροι, ὥστε σχηματίζουσι ωραίαν καὶ μεγάλην σκιάν.

ΣΤΡΟΥΘΙΟΝ ΚΑΣΣΟΥΑΡΙΟΣ.

Τὸ ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκονογραφίᾳ πτηνὸν εἶναι πολὺ ὅμοιον μὲ τὴν στρουθιακάμηλον καὶ αὐτόχθον τῆς Ἰνδίας καὶ ἐν γένει τῶν νοτιοανατολικῶν μερῶν τῆς Ἀσίας.

Τὸ πτηνὸν τοῦτο δὲν φαίνεται, ὅτι εἶναι μεγάλης χρησιμότητος εἰς τὸν ἄνθρωπον· διότι καὶ σάρκα μέλαιναν καὶ σκληρὰν ἔχει καὶ φωνὴν δυσάρεστον καὶ τὰ ὠτὰ του εἶναι ὀλίγα, καὶ δυσκόλως ἡμερώνεται. Ὅθεν συλλομβάνεται καὶ φυλάττεται μόνον εἰς τοὺς ζωολογικοὺς κήκους.

Ἠλικωθὲν εἶναι πλέον τῶν ὀκτὼ πηχῶν τὸ μῆκος ἀπὸ τοῦ ῥάμφους μέχρι τῆς οὐρᾶς.— Ἡ θήλεια γεννᾷ τρία ὠτὰ, καὶ ἐν ἀγρίᾳ καταστᾶσει τὰ σκεκᾶζει μὲ ἄμ-

μον καὶ κάθηται ἐπ' αὐτῶν μόνον τὴν νύκτα, τὴν δὲ ἡμέραν αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου ἀναπληροῦν τὴν θερμότητά της. Ἐξήμερωθεῖσα ὁμοῦ κάθηται ἐπ' αὐτῶν 28 ἡμέρας.— Τὸ πρῶτον πτηνὸν τοῦ εἴδους τούτου μετεφέρθη εἰς Εὐρώπην ὑπὸ τῶν Πορτογάλων τῷ 1597.—

ΖΗΝΩΝ Ο ΣΤΩΙΚΟΣ.

Ὁ Ζήνων ἐγεννήθη εἰς τὸ Κίτιον, πόλιν τῆς νήσου Κύπρου. Ἐρχόμενος δὲ εἰς Ἀθήνας ἐναυάγησε πλησίον τοῦ Περαιῶς καὶ χάσας ὄλην αὐτοῦ τὴν περιουσίαν ἀνέβη εἰς τὴν πόλιν, ὅπου προσεκολλήθη μαθητῆς εἰς τὸν Κοινικὸν φιλόσοφον Κράττητα.

Ἄλλ' ἀκολούθως ἀποστραθεῖς ὁ σεμνὸς Ζήνων ἀπὸ τοῦ Κοινικοῦ φιλοσόφου ἀποκατέστη ἀρχηγὸς νέας φιλοσοφικῆς σχολῆς, ἣτις ἐπωνομάσθη Στωικὴ ὡς ἐκ τῆς Ποικίλης Στοᾶς τῶν Ἀθηναίων ὅπου συνήθως ἐδίδασκεν. Ἦτο δὲ ἡ Ποικίλη Στοὰ λαμπρότατον κτίριον κατεστολισμένον διὰ τῶν ωραίων εἰκόνων τοῦ Πολυγνώτου καὶ ἄλλων ἐνδόξων ζωγράφων τῆς ἀρχαιότητος. Τὴν σήμερον δὲν σώζεται ἐν Ἀθήναις ὁ δὲν ἔγνος τῆς ποικίλης στοᾶς, ἐκτὸς τῆς τοῦ Ἀδριανοῦ Ῥωμαίου αυτοκράτορος.

Τόσον δὲ εὐφραίνεται ὁ Ζήνων ἀπὸ τῆς ἠθικῆς σπουδῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας, ὥστε πολλάκις εὐχαρίζεται τοὺς ἀνέμους, οἵτινες διὰ τοῦ ναυαγίου τὸν κατέστησαν πτωχὸν καὶ οὕτως ἐνάγκασαν αὐτὸν ν' ἀφιερωθῆ εἰς ἠθικὰς καὶ φιλοσοφικὰς μελέτας.

Ὁ Ζήνων ἀπέφευγε τὴν πολυφαγίαν, τὰ συμπόσια, τὰς σωματικὰς ἡδονὰς καὶ ἀσωτείας, τὴν πολυλογίαν καὶ τὴν οἴησιν· ἐδίδασκε δὲ τὴν ἀρετὴν οὐχὶ μόνον διὰ τῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σεμνῆς καὶ ἐναρέτου διαγωγῆς του. Τόσον δ' ἐγχαρτῆς καὶ σώφρων ἦτον ὥστε οἱ Ἀθηναῖοι ὁσάκις ἔθελον νὰ ὑπερεπανέσωσι τινα διὰ τὴν σωφροσύνην του παρομιωδῶς ἔλεγον ὅτι εἶναι καὶ Ζήνωνος ἐγχαρτέστερος.

Ἐδρεθείς ποτε εἰς γεῦμα, εἰς τὰ ὁποῖον παρευρίσκοντο πρέσβεις τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου, δὲν ὤμλησε καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος. Ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν πρέσβων τί νὰ εἴπωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα των; Ἀπεκρίθη, ὅτι ὁ πᾶρχει ἐν Ἀθήναις καὶ ἄνθρωπος ἡξέουρων νὰ σιωπᾷ.

Οἱ Ἀθηναῖοι, ἂν καὶ μὴ Ἀθηναῖον, καὶ ζῶντα ἐσεβάσθησαν καὶ ἡγάγησαν τὸν Ζήνονα καὶ μετὰ θάνατον τὸν ἐτίμησαν διὰ τῶν διδασκαλιῶν του καὶ μάλα διὰ τοῦ ἐναρέτου βίου του ὡφέλησεν ὁστωδῶς τὴν νεολαίαν τῶν Ἀθηναίων.

Ἐν δὲ ἔξῃ, εἰ: αὐτὸν παρακατέθετον τὰς κλεῖς τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπου ἐφυλάσσοντο ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῶν Ἀθηναίων. Μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του τὸν ἐτίμησαν διὰ ψηφίσματος ὡς εὐεργέτην τῆς πόλεως μετὰ χρυσοῦν στέφανον καὶ μετὰ δημόσιον τάφον εἰς τὸν Κεραμικόν, ὅπου ἐθάπτοντο οἱ ἐνδοξοὶ πολῖται.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΙΘΗΚΟΣ (μαϊμού.)

Οἱ πίθηκοι εἶναι παράξενοι γελιογραφίαι ἀνθρώπων—τινὰς μάλιστα σήμερον δοξάζουσιν καὶ διδάσκουσιν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος καταγέγνηται ἀπὸ τὸν πίθηκον!

Ὁ σκοπὸς μου ἐνταῦθα δὲν εἶναι νὰ σᾶς ἀποδείξω, μικροὶ μου φίλοι, ὅτι σεῖς δὲν εἰσθε ἀπόγονοι τῶν πιθήκων, ἀλλὰ νὰ σᾶς εἶπω ἅτι τι περὶ τῶν περιέργων τούτων ζώων.

Ἡ προκείμενη εἰκονογραφία ἑπισημαίνει πίθηκον ἐν τῷ ἐξοδοχείῳ. Ἐνῶ ὁ κύριός του ἐνηαχολεῖτο νὰ τῷ ἐτοιμάσῃ ἅτι τι νὰ φάγῃ, ὁ καλὸς σου ὁ πίθηκος ἤρπεν ἐν κουπάκι μετὰ ὀλίγην ζάχαριν εἰς τὸ βάθος καὶ ἀπεφάσισε νὰ γλυκάνῃ τὴν γλώσσάν του.

Οἱ πίθηκοι εἶναι πολλὰ μιμητικά ζῶα· ἀλλὰ πρὶν ἀνακτοχυθῆναι καὶ γίνουσιν ἄνθρωποι, κατὰ τὴν δοξασίαν τινῶν, δὲν δύνανται νὰ συλλογίζωνται. Ὅθεν τὸν χειμῶνα ἀγαποῦν τὴν φωτιάν καὶ κάθηται πλησίον αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν του ἐρχεται εἰς τὸν νοῦν νὰ ἐπιθέσῃ ξύλα διὰ νὰ μὴ σβῆσῃ κατὰ μίμησιν κάμνονον πολλὰς ἐργασίας, ἀλλ' οὐδέποτε ἐδίδαξαν τὰ τέκνα των αὐτάς.—

Οἱ πίθηκοι μιμοῦνται τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ καλὸν καὶ εἰς τὸ κακόν—μανθάνουσιν, ὡς αὐτοὶ, νὰ καπνίζουσιν, νὰ πίνουν κρασί καὶ ἄλλα πνευματώδη ποτὰ καὶ νὰ τρώγουν ὄπιον. Ἀπαιτεῖται δὲ πολλὴ προσοχὴ κατ' ἀρχάς· ἀφοῦ ὁμοῦ συνειθίσωσιν εἰς ταῦτα, γίνονται μέθυσοι καὶ καπνίζουσιν τόσον πολλὸ ὥστε ἀποθνήσκουσιν ἀπὸ φθίσειν ὅπως καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ἐκ τῆς καταχρήσεως τοῦ καπνοῦ. Τὰ μικρὰ παιδία κατὰ τοῦτο ὁμοιάζουσιν τοῖς πιθήκους· ἀλλὰ ταῦτα ἔχουσι λογικὸν καὶ δὲν πρέπει νὰ μιμῶνται τὸ κακόν.

Ο ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Ὁ μέγας αὐτὸς στρατηγὸς τῆς Ῥώμης, διὰ νὰ προλαβῶν καὶ διασκεδάσῃ τὸν θυμὸν του, λέγεται ὅτι ὁρακίς ἐλάβανεν ἀφορμὴν νὰ ὀργισθῆ, συνείθισε πρὶν ἢ, θυμωμένος, εἶπῃ ἢ πράξῃ τι, νὰ λέγῃ καθ' ἑαυτὸν ὀλόκληρον τὸ Ῥωμαϊκὸν ἀλφάβητον. Τοιοῦτοτρόπως ἔδιδε καιρὸν εἰς τὴν φρόνησίν του νὰ σβῆγῃ εἰς τὴν γένεσίν τῆς τῆν φλόγα τοῦ θυμοῦ του.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΙΣ.

Ἐπάρχει εἰς τὰ ὄρη Πυρηνναῖα χωρίον τι, ὅπου ἡ ἀκόλουθος παράδοξις διασκεδάσις εἶναι κοινοτάτη εἰς ὅλους. Βάλλουσι κατὰ γῆς ὀρθοῦντα αὐτὰ εἰς ἓνα ὀρόμον, τὰ ὅποια ἀπέχουσιν ἓνα πόδα τὸ ἐν ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἀποφασίζουσι δ' ἔπειτα διὰ κλήρου ποῖος ἀπὸ τοῦ παρόντος· τὰ συνάξῃ αὐτὰ τὰ αὐτὰ εἰς τὸ καλάθιον του, χωρὶς νὰ σπᾶσῃ κανέν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι νέοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ τρέξωσιν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο, ἕως τὸ πλησιέστερον χωρίον καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψωσι. Τὸ διάστημα τοῦτο εἶναι τόσον καλῶς ὑπολογισμένον μετὰ τὸν καιρὸν, ὅ ὅποῖος χρειάζεται διὰ νὰ συναχθῶσι τὰ αὐτὰ, ὥστε λέγεται, ὅτι σπανίως συμβαίνει διαφορά μεγαλειτέρα τοῦ ἐνὸς λεπτοῦ τῆς ὥρας· ἀλλὰ τὸ καλὸν εἶναι, ὅτι ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος (ὁ ὅποῖος συνάξῃ τὰ αὐτὰ προχωρεῖ) πρέπει νὰ ῥίπτῃ αὐτὰ ἐντὸς τοῦ καλάθιου του πολὺ γρήγορα, καὶ τοῦτο τὸν κάμνει νὰ χάσῃ τὸ στίχημα, διότι βεβαίως τὰ αὐτὰ σπάζουσιν εὐκόλως.
(Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς.)

ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΣ Ο ΘΗΒΑΙΟΣ.

Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας ἔστειλέ ποτε μεγάλη δῶρα εἰς τὸν Ἐπαμινώνδαν τὸν Θεβαῖον ἐπὶ σκοπῆ νὰ τὸν δωροδοκῆσῃ. «Ἐάν ὁ Δαρεῖος» εἶπεν ὁ μέγας οὗτος στρατηγὸς πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἔφεραν τὰ δῶρα ταῦτα, «Ἐπιθυμῶ νὰ γείνη φίλος τῶν Θεβαίων, δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀγοράσῃ τὴν φιλίαν μου· ἐάν ὁμοῦ ἔχῃ ἄλλους σκοποὺς, οὗτος δὲν ἔχει πλοῦτη ἀρκετὰ διὰ νὰ μὲ διαφθείρῃ» καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐξαπέστειλεν αὐτὰ ὀπίσω.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ.

Κατά τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς εὐρέθη ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις φθάσῃ τὸ 70ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἔχει ἐξοδεῦσαι κατὰ μέσον ὄρον 6,600 ἡμέρας εἰς ἐργασίαν— 6,000 εἰς ὕπνον, 800 ἡμέρας εἰς φαγητόν. 1500 εἰς ἀσθενείας— 4,000 εἰς διασκαδάσεις.

Ἐγκραϊσθῆ δὲ 70,000 λίτρας ἄρτου— 20,000 κρέατος— 5,000 ὀσπρίων πλὴν τῶν λαχανικῶν, καὶ τριάκοντα χιλιάδας λίτρας ὕδατος καὶ ἄλλων ποτῶν. Τὰ ποτὰ δὲ ταῦτα ἐὰν συνθηροῦντο ὁμοῦ θὰ ἐσχηματίζον λίμνην 300 ποδῶν τὴν ἐπιφάνειαν καὶ 3 πόδων βάθος!

Ο ΚΟΡΑΣ.

Τὸ τόσον κοινὸν καὶ γνωστὸν τοῦτο πτηνὸν εἶναι τὸ πρῶτον, ὅπερ μνημονεύεται ἐν τῇ Γραφῇ, ὡς σταλὲν ὑπὸ τοῦ Νῶε ἐκ τῆς κιβωτοῦ διὰ τὸ ἴδῃ, ἂν ὠλιγόστεισαν τὰ ὕδατα. Κόρακες ἐθροῦσαν τὸν Ἥλιον μετ' ἄρτον καὶ κρέας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας.

Ὁ κόραξ ἦτο κακὸς οἰωνὸς μεταξὺ τῶν ἀρχαίων διὰ τὸ μαῦρον χρώμα του, τὴν ἀσχημον φωνὴν του καὶ τὰς ἀηδεῖς ἕξεις του.

Εἶναι παμφάγον προτιμᾷ δὲ μὲ ζωικὴν τροφήν καὶ τρώγει παντὸς εἶδους θνησιμαῖα. Ἐξημεροῦται εὐκόλως καὶ ἀφοσιοῦται ἐντελῶς πρὸς τὸν κύριόν του· δύναται δὲ τὸ διδασθῆναι τὴν προφέρη διαφόρου λέξεως πολλῶν εἰρωνῶν.

Τὰς φωλεὰς του κάμνει ἐπὶ ὕψηλῶν βράχων, ἢ δένδρων καὶ ζῆ εἴτε κατὰ ζεύγη, ἢ κατὰ κοπάδια.

Ὁ Σολομὼν λέγει περὶ τῶν τέκνων, ἅτινα περὶ φρονούν, ἢ δὲν ὑπακούουν τοὺς γονεῖς των. «Τὸν ὀφθαλμὸν, ὅστις ἐμπαίζει τὸν πατέρα του ἢ καταφρονεῖ τὴν μητέρα αὐτοῦ, οἱ κόρακες τῆς φάραγγος θέλουσιν ἐκβάλει καὶ οἱ νεοσσοὶ τῶν αἰτῶν θέλουσι φάγει.» (Παροιμ. λ'. 17.)

ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΙΧΘΥΣ.

Ζῶά τινα, πτηνὰ καὶ ἔρπετα, εἶναι πολλὰ μακροζῶα, ἂν καὶ ἡ ἐπιστήμη δὲν ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε τὴν ἀνακάλυψιν εἰς τὸν ὄργανισμόν των, τὸ ὅποιον νὰ ἐξηγήσῃ τὸν λόγον τῆς μακροζωίας ταύτης. Ἡ ἔλαφος, ὁ ἔλεφας, ὁ ἀστὸς, ὁ κόραξ, ὁ ψιττακὸς καὶ ἡ ἔχιδνα φημίζονται διὰ τὴν μακροζωίαν των.

Τὸ 1497, ὀπερμεγέθης τις κυπρίνος (εἶδος ὀφθαλμοῦ) ἐπέστη εἰς μίαν ἀπὸ τὰς λίμνας τῆς Σουαβίας, ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ ὁποίου ἐκρέματο δακτυλίδιον χαλκῶν φέρον τὴν ἐξῆς λατινικὴν ἐπιγραφὴν! «Εἶμαι ὁ Ἰχθύς, τὸν ὅποιον ἔθεσαν εἰς τὴν λίμνην ταύτην Φριδερικὸς ὁ 2ος, ὁ κυβερνήτης τοῦ κόμτου τὴν 5ην ὀκτωβρίου 1230!» ὣστε ὁ Ἰχθύς ἐκεῖνος εἶχε ζῆσαι εἰς τὴν λίμνην ἐκείνην 267 ἔτη! Ἀστὴρ Ἀνατ.

Πίστις σταθερὰ εἶναι ἡ καλλίστη θεολογία· βίος ἀγαθὸς ἡ καλλίστη φιλοσοφία· συνειδήσις καθαρὰ ὁ καλλίστος νόμος· τιμότης ἡ καλλίστη πολιτικὴ καὶ ἐγκράτεια τὸ καλλίστον ἱατρικόν.

ΠΕΡΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Ποία ἦτον ἡ ἁμαρτία διὰ τὴν ἧποίαν ὁ Σαουλ ἀπερρίφθη τοῦ νὰ ἦναι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ;

— Τίς τῶν προφητῶν ἐφέρεθαι αἰχμάλωτος εἰς Βαβυλῶνα;

— Τί μᾶς παραγγέλλει ὁ Χριστὸς νὰ ἐρευνῶμεν;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Οἱ ἐπόμενοι συνδρομηταὶ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων ἐρέθησαν ἄξιοι τοῦ ὑποσχεθέντος βραβείου· ἐπιζήσαντες δὲ εἶτε τοὺς τρέχοντος ἔτους τὸ βραβεῖον, ὅπερ θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, καὶ τὸ ὅποιον θὰ ἦναι ὄφραϊον, θὰ τῶχως πολλὰ περισσώτεροι.

1. Λουκία Ι. Ἰωαννίδου	Ἀθηνῶν.
2. Θεολόγη Δερμέπη	Δαμερδέσιον.
3. Ὀμηρος Κωνσταντίνου Πεντζιπέρης	Ἀλεξάνδρεια.
4. Ν. Ι. Δημητριάδης	(Διαμονὴ ἀγνωστοί.)
5. Ι. Π. Φωμάνος	Σῦρος.
6. Δ. Δρόσος	

— Οἱ μὴ λαμβάνοντες ἐγκαίρως τὸ φύλλον των συνδρομηταὶ ἐὰν μὲν ἦναι ἐν Ἀθήναις πρέπει ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Διεύθυνσιν εὐρισσομένην ἐν τῷ Ἐδαγγελικῷ Βιβλιοπωλεῖῳ ἐν ὁδῷ Ἐρμού ἀριθ. 274 πλησίον τοῦ χροσοχείου τοῦ κ. Στεφάνου. Ἄν δ' ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἔπος δὲν ἔχομεν ἀνεπαρκεῖας, ἐγκαίρως.

— Πᾶσα ἡ ἀλληλογραφία πρέπει νὰ γίνεται μετὰ τὴν Διεύθυνσιν (Ι. Σ. Δουαρ.)

— Οὐδὲν φύλλον στέλλεται ἄνευ προληρωμῆς.

— Σάματα παρελθόντων ἐτῶν πωλοῦνται ἐν τῷ Ἐδαγγελικῷ Βιβλιοπωλεῖῳ ἀντὶ 1 δραχμῆς ἑκαστον.